

Pomoc přítelovi

Vložil Hanka - 19/04/2013 21:44

Dobrý den, našla jsem vaše stránky z důvodu toho že mám obavu o přítele. Má problém z alkoholem ale není to nic extrémního, ale prostě nám to v tom vztahu vadí. Bylo by možné se sejít s nějakým odborníkem na neutrální půdě a v klidu si promluvit? Poradíte mi na koho se obrátit. Děkuju moc.

=====

Re: Pomoc přítelovi

Vložil Petr - 20/04/2013 19:38

Vše co potřebuješ, včetně kontaktů najdeš na tomto webu.
je zde pouze jediný problém, tvůj přítel musí chtít sám a to tak, že opravdu

=====

Re: Pomoc přítelovi

Vložil Liba - 22/04/2013 05:32

Hanko, jediné si najdi spojení na Al-anon, pro příbuzné alkoholiků, tam se dozvíš hodně rad, pomoc.

=====

Re: Pomoc přítelovi

Vložil Katrina - 23/04/2013 03:36

Dobrý den, vyhledala jsem vaše stránky, protože si nevím rady s přítelem. Známe se devět let, když jsme se potkali pil minimálně, postupem času se to začalo stupňovat. Dnes je ve stádiu kdy si nedovede představit nějakou akci, nebo jen normální den bez alkoholu. Běžně si večer lehá k televizi, vedle sebe postaví lahvičky a vypije jich dost a jde spokojeně spát. Volno tráví podobným způsobem, pokud není něco co je potřeba udělat ale to také bez piva nejde. Takto funguje už 3 roky. Nedovede se bez toho už ani bavit, stal se z něj protivný morous. Když si do odpoledne nedá aspoň jedno pivo, neosladí si ani kávu jak se mu třesou ruce, je protivný, výbušný, adt. Prostě má klasický abstinenční příznaky. Když se pokusím něco říct proti alkoholu je na mě hned agresivní, našťvaný a vypráví mi pohádky typu "já přeci nepiju", "proč bych si nemohl dát pivo, to ještě nikomu neublížilo a přeci bych nepil vodu", "nebudu se přeci ztrapňovat před kamarády v hospodě, že se s nimi nenapiju, mysleli by si, že jsem pod pantoflem"... Možná to trochu přeháním, ale snažím se na to nahlížet s otevřenými očima. Mám pocit, že alkohol je jeho jediná láska.

Mám s alkoholismem veliké zkušenosti z dětství a vlastně ještě teď si to stále užívám s otcem, ale už to není tak dramatické jak to bývalo. Můj otec si nechal alkoholem zničit celý život. Matka, já a sourozenci jsme se snažili ho přesvědčit o léčbě, ale neměli podporu v rodičích táty. Moji prarodiče tradovali větu "u nás v rodině pivo vždycky bylo a bude". Mamka se mu snažila vyhrožovat rozvodem, on vždy nasliboval, jak se bude léčit a už se nikdy nenapije. Vydržel to i půl roku a pak zas začal. Když mi bylo devět let, rodiče se opravdu rozvedli, ale máma to stále nevzdávala, pořád jsme doufali, že to bude dobře. Na

konec sem s matkou v 15 letech odešla do malého bytěčku. Sourozenci už v tu dobu nebydleli s námi. Asi po roce jsem šla už sama k otci zpět, protože mu zůstal velký byt, kde jsem mohla mít svůj vlastní pokoj. V tu chvíli jsem začala odnášet jeho pití já asi tak 100 krát víc než před tím. Vodila jsem ho z hospody, sbírala jsem ho různě potlučeného a špinavého po zemi, často jsem ho hledala v zimě, aby někde neupadl a nezmrzl, věčný přemlouvání aby šel spát, nadávky a podobné radosti co s tím souvisí. A když po nějaké době vystřízlivěl tak sem si zas vyslechla, že jsem parchant, hajzl,... Jeden čas vydržel pít dva roky bez vynechání jediného dne. Začal mít závažné zdravotní problémy a to ho teď poslední dva a půl roku drží v tom, aby moc nepil. Dnes pije jen týden v kuse. Celý týden probíhá tak, že ráno vstane, dojde si koupit 10-15 piv a leží, pospává a v průběhu dne stihne všechny piva vypít a nesníst ani sousto. Ráno zas pro pivo a... Po týdnu nastávají 3 dny léčby. Kdy je mu strašně zle a zas jen leží a spí. Pak vydrží zas i 2-3 měsíce vůbec nepít. Nesmí mu ale nikdo dát ani čuchnou ke špuntu od vína, to by bylo zas zle. Jsem moc ráda, že to zvládá tak jak poslední ty roky. S tátou asi už nic nezmužu, a když se zas nerozjede tak to spolu zvládneme :-). Byl by to nejlepší táta na světě nebýt toho svinstva alkoholu! Vzhledem k tomu čím už jsem si musela projít za celý můj život, bych potřebovala poradit s přítelem. S alkoholikem žít je moc těžký a já se obávám, že už bych to psychicky nezvládla, i když je mi teprve 24let. Hlavní důvod je to že nechci. Já bych si do budoucna přála děti a pohodovou rodinu konečně bez nadávek a bez alkoholu. Nevím, jestli se mám ještě snažit příteli nějak domlouvat, přemlouvát a vyhrožovat rozchodem, nebo co mám dělat. On sám si snad ani neuvědomuje, že takový obrovský problém tady je. Víím, že domlouvání, brečení, nadávání, vyhrožování, atd. funguje jen na chvíli. Mám to nějak zkusit, nebo to už vzdát? Od mého otce už 15 let poslouchám, že půjdeme k paní doktorce v úterý, ale neřekl které :-).

=====

Re: Pomocť přítelovi

Vložil Liba - 23/04/2013 05:56

Ty víš, že bys měla odejít, jen to chceš potvrdit. Je úplně zbytečné se někomu obětovat, nechat se zničit... už jsi s přítelem ztratila dost hezkých let.

=====

Re: Pomocť přítelovi

Vložil Veruš - 23/04/2013 08:21

Katrina, přítel je už "rozjetý" a jak ti potvrdí všichni a i ty sama dobře víš, pokud on nebude chtít, nepřestane.

U nás to bylo podobné, můj přítel je kvartální alkoholik, ale doba pití se začala zkracovat a jak už si sám koupil flašku tvrdého a tajně ji vypil, to bylo už moc. Jak pro mě, tak pro něj. Začali jsme se vzdalovat, vztah ochladával, ale i kdybych ho doopravdy vyhodila, nezměnil by se - vyhrožoval, že se raději upije, než být beze mne (jak klasické). U kvartálů je problém, že vydrží nějakou dobu nepít a dají naději své rodině, že to bude OK, ale pak přijde tah a je po všem - po všech slibech, nadějích, plánech, mě ta planá naděje vysilovala a to nejsem žena, která by alkoholika opečovávala, kolikrát jsem ho nechala spát venku, nebo ve vlastní moči na chodbě a ještě jsem mu to zdokumentovala, ať vidí "co umí"...

Pomohlo až to, že si promluvil se známou, která 2 roky úspěšně abstinuje a prodělala tříměsíční pobyt v léčebně. Zašel za jejím psychiatrem a do 14-ti dnů odjel na léčbu. Teď už má přítel jen pár dní do konce léčby. V práci jeho léčbu přijalo vedení kladně (vedoucí je taky abstinující alkoholik). V léčebně si uvědomil spoustu věcí a hlavně ty řeči "pije každý, tak si dej taky, nebuď podpantoflák", tak už přestal brát vážně. Přišel na to, že pije, aby si vylepšil náladu, neuměl se radovat ze života, bavit se s druhými,

měl nízké sebevědomí, to vše si nahrazoval alkoholem, ale místo toho se jen utápěl v horších stavech, protože se často styděl za to, co dělal.

Katrina, už to bude jen a jen horší, věř mi. Buď se musí rozhodnout on s tím něco dělat, nebo ty musíš udělat ten rázný krok! A možná až tvůj odchod jej donutí s tím něco udělat, ale hlavně když dáš ultimátum, dodrž jej.

Držím pěsti. Verča

=====

Re: Pomocť přítelovi

Vložil Katrina - 23/04/2013 21:34

Děkuji za kometáře. Mám strach že neumím být sama, když je v mém životě od mých 15 let, ale na druhou stranu bych si už asi potřebovala odpočinout od všeho a od všech. Teď už jen odvahu to udělat a třeba konečně budu mít trochu klidný život.

=====

Re: Pomocť přítelovi

Vložil Liba - 24/04/2013 05:49

Právě ten klid je vzácný, najdeš sílu, budeš mít plno možností myslet na sebe, na koníčky, najdeš svobodu. Přeji Ti to. Nevracej se, nevěř slibům, slzám.

=====

Re: Pomocť přítelovi

Vložil Katrina - 24/04/2013 22:23

Věruš, přítel přemnou zatím alkohol neschovává, ale když nemusí tak mi něříká že pil. Tata zas schovává každé pivo a nacházím po bytě prázdné lahve. Mamky přítel se také léčil a už 7let abstinuje, má alergii na opilce, nevydrží mezi nimi a je klid. Tak přeji ať Vám to také vyjde :-)

=====

Re: Pomocť přítelovi

Vložil Veruš - 25/04/2013 07:37

Ahoj Katrina, no ten strach být sama chápu. Já jsem s tím svým už přes deset let, bylo nám -náct jak jsme začali. A řeknu ti, taky jsem si nedokázala představit, že bych byla bez něj. Teď jak je v léčbě, tak si říkám, že zvládnou sama spoustu věcí. A hlavně mám KLID, úžasný klid, žádný stres, napětí. Byla jsem neustále podrážděná a čekala jsem, kdy z práce přijde s tím stupidním pohledem a výrazem, na které jsem byla už alergická. Já ho miluju střízlivého, ožralého bych ho nejraději zabila. On se teď drží, je rozhodnutý nepít, ale takových už bylo

Víš co je důležité, mít ráda sama sebe! Často to neumí jak alkoholici tak jejich partneři ;)

=====

Re: Pomocť přítelovi

Vložil Nicola - 25/05/2013 13:47

Ahoj,tak tady pročítám všechny rady,názory a problémy.Jsem na tom podobně.S přítelem se známe 6 měsíců.Prvně se opil asi po týdnu naší známosti,bylo to na nějaké rodinné oslavě,tudíž jsem tomu nepřikládala žádnou velkou váhu,po druhé to bylo před Vánoceťi pak na Silvestra a takhle to šlo dál.Vždycky jsem si našla nějaký důvod jeho chování omluvit,pořád jsem se snažila namlouvat si,že to určitě není vážné a že si prostě dal pivo s kamarády.Letos v březnu se situace začala zhoršovat,začal mi volat vždy v noci nebo i k ránu,když byl totálně na mol a potřeboval odvézt domů,když se to stalo poprvé,tak se omlouval a sliboval,že už se to nikdy nestane,že pokud někam půjde,tak jedině se mnou,jenže intervaly mezi střízlivostí a opilostí se rapidně zkracovaly,takže byl častěji opilý než střízlivý.Nejhorší vlastně bylo,když začal pít sám doma (nebydlíme spolu,on má barák a já mám svůj byt)třeba se mi týden vůbec neozval a pak se objevil v noci za dveřmi totálně opilý.Pokud je opilý ,je agresivní,sprostě mi nadává.Všechno to vygradovalo před 14 dny,kdy mi volal v pět ráno ,abych pro něj přijela do vedlejšího města,kde byl s kamarády,když jsem tam přijela,řekl mi do telefonu,že se mnou nepojede,protože se mu tam líbí.Jela jsem domů a za hodinu se celá situace opakovala.Dojela jsem pro něj,s tím,že to s ním ukončím,ještě před tím jsem kontaktovala jeho sourozence,s tím,že s nimi musím mluvit.Dovezla jsem ho domů,kde usnul.Všechno jsem řekla jeho sestře, která neměla vůbec ponětí o tom,že situace je tak vážná,domluvily jsme se,že se ho pokusíme přesvědčit,aby se šel léčit,s tím,že se buď nastěhuje ke mě nebo k ní.Řekl ,že léčit chce,že si uvědomuje vážnost jeho problému.Tak jsem si říkala,že to ještě s ním zkusím a dám mu tu poslední šanci,objednala jsem ho do specializované ambulance,paní doktorka nás vzala hned druhý den.Nejdřív s ní mluvil on,pak já.Navrhla mu několik forem ústavní léčby,protože při ambulantní léčbě mu dává tak 20 až 30% šance na vyléčení.On ústavní léčbu odmítá,myslí si,že to zvládne.Je to 14 dní co nepije,prvních pár dní byl fajn,zdálo se,že opravdu stojí o to vyléčit se a že stojí i o mě.Jenže situace se pomalu zhoršuje,poslední 4 dny je hrozně nepříjemný,zase nechce nikoho vidět,všechno se vrací do starých kolejí (s tím,že on si zvedá sebevědomí na facebooku a seznamce,kde flirtuje s jinými ženami,utíká tím od problému a ode mě,protože nechce nic řešit a bavit se semnou o tom,protože si je vědom,že já jediná vím,jak to všechno je)Ještě bych chtěla podotknout,že absolutně nepřipouští fakt,že se do konce života nebude moct napít.Prý teď to tak rok vydrží a pak si klidně pivo dá(to jsou jeho slova) Nemá cenu tady vypisovat ,jak moc mi za toho půl roku ublížil.Já sama mám dvě děti,žiju s nimi sama už více než dva roky,rodina se ode mě odvrátila a bývalý manžel mi nikdy nepomáhal...takže jsem na to sama.Ted' ,když to tady takhle všechno vypisují,tak nechápu o čem já vlastně ještě uvažuji,co mě u něj drží? Může se to vůbec někdy změnit?Já asi pořád naivně doufám,že se vyléčí a budeme žít normální život s běžnými starostmi i radostmi.Je to vůbec reálné? Máte někdo zkušenost s tím,že takováto situace skončila dobře ? Moc děkuji za jakýkoliv názor,doporučení a nebo i povzbuzení.

=====

Re: Pomocť přítelovi

Vložil Liba - 25/05/2013 17:33

Nikolo, on přestat nechce, jen si dát přestávku, což je zlé.Asi radši vol rozchod, stejně ten rok nevydrží.Máš starostí dost, nepřibírej si další a velké!

=====

Re: Pomocť přítelovi

Vložil Nicola - 27/05/2013 12:49

Moc děkuji za radu a Tvou reakci. Každý den žiji ve strachu co bude večer, i když je vše v pořádku, tak ulehám do postele se strachem co přinese další den. Navíc přítel je hrozně náladový člověk, což situaci rozhodně nezjednodušuje. Vždycky jsem se považovala za silnou ženu, která si poradí se vším, teď jsem jen troška bez energie. Víím, že mi do života přinesl jen trápení. Přes to všechno ho mám ráda a je pro mě těžké ho opustit. :(

=====

Re: Pomocť přítelovi

Vložil Liba - 27/05/2013 13:09

Ty se teda klidně znič láskou, ale co děti? Můžou za Tvou naivitu? Jaký mají domov? Co je čeká?

=====

Re: Pomocť přítelovi

Vložil Katrina - 30/05/2013 15:23

Ahoj, tvoje jediná možnost je odejít o něj. Nemá cenu s ním ztrácet další roky života. Alkoholici tohle všechno umí. Naslibují, brečí a dokonce vydrží i půl roku nepít když jde do tuhého. Jednou si k něčemu jen čuchne a je tam, kde byl. Psala jsem sem asi před měsícem o přítelovi a o mém otci. Situace se změnila tak, že jsem bez přítele a opět s opitím otcem. Už jsem s ním tři dny nemluvila. Protože příjmu domu a spí. Není schopný ani říct ahoj. On spí, probudí se, napije a zase spí. Dnes jsem zjistila, že mi zas našel víno, co jsem si nechala přivést z Moravy. Měla jsem 6 lahví zůstali tu 2 bílého vína. Do toho stihl vypít víno co měl pro jednoho známého, přivezl 6 litrů červeného ty už taky nejsou a ty piva ani nejdou spočítat, co vypil. To pije teprve 4 dny. Až skončí s pitím tak bude mít 14 dní absták a to vždy poslouchám, jaká jsem svině, hajzl, rozmazleny parchant, podobně, vyhazuje mě z bytu atd. Před dvěma dny jsem se psychicky zhroutila v práci. Uvědomila jsem si, že zdraví mám jen jedno. Dala jsem výpověď v práci a rozhodla se odjet na nějakou dobu odsud. Dát se do hromady. Víím, že tohle ty udělat nemůžeš, když máš děti, ale měla by si koukat hlavně na sebe, ať se o ně můžeš postarat a nepomáhat chlapovi který vlastně ani pomoc nechce :(. Nebo by si chtěla dopadnout jak já a akorát ho chodit hlídat jestli dýchá, co jedl a jestli náhodou ti doma něco neprovede. Jestli se ti vátí domů, neusne náhodou někde v zimě venku a neumrzne... Tak bych mohla pokračovat dál a dál. Bylo by to na román. Užila jsem si s tím už moc a jestli můžeš dej od toho ruce pryč. Odneseš to jen ty a tvoje děti. Jemu to bude úplně jedno :(.

=====

Re: Pomocť přítelovi

Vložil Katrina - 30/05/2013 15:37

Děkuji, za podporu. S přítelem jsem to skončila, ale je to pořád těžký. Jen bych potřebovala ještě nějak

skončit s otcem. Tam to nejde. Je to pořád táta ať už dělá nebo říká cokoli. Když nepije je úžasný otec. Naučil mě od mala spoustu věcí, věnoval se mi a vím, že mě má hodně rád a udělal by pro mě, co může. Jen ten podělaný chlast toho se nevzdá ani, když mu vyhrožuji, že odejdu a vykašlu se na něj. Teď jsem se psychicky zhroutila a rozhodla jsem se odjet pryč na nějakou dobu. Načerpát sílu, abych se mohla vrátit do tohoto kolotoče na zpět . On to ještě ani neví protože zas jen pije a spí.

=====

Re: Pomocť přítelovi

Vložil Nicola - 04/07/2013 10:55

Ahoj

Už to budou dva měsíce co jsem sem psala o mém příteli. Mluvili jsme spolu, on si přiznal, že má problém a chce ho řešit.

Já i jeho rodina jsme mu uvěřili a podporovali ho. Sliboval, že se bude léčit a že se nenapije. Asi jsme všichni chtěli věřit, tak jsme věřili.

Jela jsem s ním do protialkoholní ambulance, kde nám paní doktorka vysvětlila co dělat a jaké jsou možnosti léčby, mě řekla, jak s ním mluvit atd.. Zdálo se, že je opravdu odhodlaný s tím problémem něco dělat, pořád mi říkal jak je rád, že jsme mu pomohli, jak je rád, že mu není ráno špatně, jak krásný ten život bez alkoholu může být... začali jsme plánovat společnou budoucnost, chtěli jsme se k sobě nastěhovat a pak mít i miminko, zdálo se mi, že se těší a vypadalo to, že našel i smysl života. Byli jsme spolu téměř každý den, ale vždy jeden den v týdnu jsme byli každý zvlášť, já jsem na tom neviděla nic špatného. Dokonce začal cvičit a dodržovat životosprávu, přibral asi 6kg, vařili jsme spolu, snažila jsem se, domluvila jsem mu tréninky ve fitku s trenérem, aby se mohl zlepšovat, pořád jsem vymýšlela společné aktivity s dětmi (z předešlého vztahu já mám 2 a on má 1)

No v pondělí to přišlo, byli jsme domluveni, že se sejdeme u něj doma, uvaříme a pak se kouknem na televizi nebo se půjdeme projít, jenže před sedmou hodinou mi volal, že má v sobě už 6 piv, ale že mám být v klidu, protože to perfektně zvládá a má to všechno pod kontrolou. Jela jsem za ním, seděl v hospodě (měl s sebou děti dceru (6 let) a synovce (5 let)). Když jsem přijela, tak jsem viděla ty jeho oči a jak promluvil, tak jsem věděla, že je to zase zpátky. Mluvil hrozné nesmysly a celou dobu se mě snažil přesvědčit, že je v pohodě a má to pod kontrolou. Jelikož mám již nějaké zkušenosti, tak vím, že pokud je opilý, nemá cenu s ním cokoli řešit, tak jsem to nechala na ráno. Samozřejmě mě zase začal obviňovat ze všeho možného, jako že já z něj dělám alkoholika a při tom on je v pohodě, pak že mu nevěřím... no prostě takové ty řeči.

Ráno mi řekl, že rozhodně pivo pít nepřestane, že teď to chce dělat tak, že se jednou za měsíc opije a pak zase 3 týdny pít nebude, také se mi přiznal, že tohle nebylo poprvé co se během těch dvou měsíců, kdy jsme si všichni mysleli, že abstínuje, napil. Já jsem mu na to řekla svůj názor, který se mu samozřejmě nelíbil.

Nechtěl, aby se o tom dozvěděla jeho rodina... nevěděla jsem co dělat, tak jsem zavolala jeho paní doktorce a ta mi řekla, že to jeho rodině musím říct, v opačném případě bych mu pomáhala skrývat to a vlastně bych ho v tom podporovala.

Takže jsem to zavolala jeho bratrovi.

Teď je situace taková, že přítel se mnou nemluví, vlastně nemluví s nikým, cítí se dotčený, že mu nevěříme, když on sám přece ví jak na tom je a že má všechno pod kontrolou.

Nevím jak se k tomu teď postavit, jestli ho nechat být a doufat, že mu to nějak dojde nebo se ho snažit přesvědčit, že ten problém takhle řešit nejde.

Taky se stěhuji do jiného města (původně jsme měli jít spolu)... napadlo mě i to, že se přestěhuji sama a začnu nový život bez něj....

Katrina, moc děkuji za tvou podporu a názor, přeji hodně sil... vlastně nám všem co bojujeme s podobným problémem...

=====
Re: Pomocť přítelovi

Vložil pipina - 22/08/2013 22:28

... to uplne souhlasim, ach jo... nejak mam pocit, ze jsem za pet let vztahu s alkoholikem ztratila chut do zivota a radovat se z cekokoliv, pro neco se nadchnout... on ted na sobe pracuje, ctyri mesice abstinence v ramci AA, ale stale je co resit :(

=====